

»IZRECI MOLITEV, HELAMANI!«

Dayle Searle
(po resnični zgodbi)

To je bil Helamanov prvi šolski dan. Oblekel je svojo najljubšo majčko in je imel nov svinčnik. Njegova nova učiteljica mu je dovolila, da je v šolski klopi sedel poleg prijateljev Sylvestra, Jorgeja in Miguela. Dan je bil dober.

»Pospravi svoje stvari,« je rekla gospa Martinez. »Čas je za malico.«

Helamanova družina je pred obroki vedno molila. Dvignil je roko. »Gospa Martinez, ali bomo molili, preden bomo jedli?«

Gospa Martinez se je Helamanu nasmehnila. »Za svojo hrano lahko izmoliš, če želiš.«

Helaman in prijatelji so odprli škatle z malicami.

»Kaj je molitev?« je vprašal Sylvester.

»To je pogovor z nebeškim Očetom,« je rekel Helaman. »Tako se mu zahvalimo za hrano.«

»Ali lahko moliš za vse nas?« je rekel Miguel.

Helaman je prekrizal roke. Tudi njegovi trije prijatelji so prekrizali roke. Helaman je zaprl oči in sklonil glavo. Prijatelji so storili enako.

Helaman je nato molil, prav kakor je njegova družina. Nebeškemu Očetu se je zahvalil za dober dan, ki ga imajo, in za malice. Prosil je za blagoslov hrane. Končal je v imenu Jezusa Kristusa in rekel: »Amen.«

Sylvester, Jorge in Miguel so se ozrli navzgor. »Tudi vi lahko rečete *amen*,« je rekel Helaman. Prijatelji so se na široko nasmehnili in rekli: »Amen.«

Sylvester je naslednji dan pred kosilom rekel: »Izreci molitev, Helaman.«

»Da, izreci molitev, Helaman,« je rekel Miguel. Jorge je prikimal.

Tako je Helaman spet molil. Tokrat je rekel, da je zlasti hvaležen, ker mu je mami naredila sendvič s šunko in sirom, ki ga ima najraje. Nebeškega Očeta je prosil, naj jim pomaga, da se bodo ta dan v razredu učili.

Helamanovi prijatelji so vsak dan pred jedjo rekli: »Izreci molitev, Helaman.« In Helaman je vsak dan molil. S prijatelji je en teden vsak dan molil.

Naslednji ponedeljek je pred jedjo Miguel rekel: »Danes bom molil jaz.«

Helaman je bil presenečen. Prekrizal je roke, zaprl oči, sklonil glavo in poslušal, ko je Miguel molil.

Miguel je začel tako, da je rekel: »Dragi nebeški Oče.« Zahvalil se mu je za hrano in ga prosil, naj jo blagoslovi. Končal je v imenu Jezusa Kristusa in rekel: »Amen.«

»Amen!« sta rekla Helaman in Jorge.

»Amen,« je rekel Sylvester. »Nisem vedel, da znaš moliti.«

»Naučil sem se, ko sem poslušal Helamana,« je rekel Miguel. »Starše sem vprašal, ali doma pred obroki lahko molim. Rekla sta da, zato sem molil, prav kakor moli Helaman.«

»O,« je rekel Sylvester. »Mislim, da bom tudi jaz starše prosil, ali lahko molim pred obroki.«

»Jaz tudi!« je rekel Jorge.

Helaman se je nasmehnil. Bil je vesel, da je prijateljem pomagal, da so se naučili pogovarjati z nebeškim Očetom. Vedel je, da ga ima nebeški Oče rad, in da ima nebeški Oče rad tudi njegove prijatelje. ●

Zgodba se je zgodila v Mehiki.

